

Sygn. akt VII U 1874/15

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13.04.2016 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 13.04.2016 r. w Świdnicy

sprawy **M. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę

na skutek odwołania **M. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 28.08.2015 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28.08.2015 r. znak: (...)w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. W. prawo do emerytury od dnia 23.07.2015 r.

Sygn. akt VII U 1874/15

UZASADNIENIE

H. W. (1) jako opiekun prawny M. W. złożyła w jego imieniu odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28.08.2015 r., znak: (...)odmawiającej prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że wnioskodawca w trakcie aktywności zawodowej przepracował ponad 20 lat jako kierowca samochodów ciężarowych i sprzętu ciężkiego powyżej 3,5 tony. Ponadto podano przebieg zatrudnienia wraz z nazwami samochodów, na jakich wnioskodawca pracował oraz podniesiono, że wnioskodawca posiada prawo jazdy wszystkich kategorii.

Strona pozwana - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że na podstawie przedłożonych dokumentów uznano, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999r. zamiast 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach udokumentował jedynie 3 lata, 1 miesiąc i 6 dni. Pozostałe okresy zatrudnienia, które nie zostały zaliczone do pracy w szczególnych warunkach i przyczyny ich niezaliczenia zostały podane w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. W., ur. (...), z zawodu kierowca, operator ciężkich maszyn od 28.04.1977r. do 31.07.1980r. pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W., a następnie od 20.08.1981r. do 03.08.1991r. także jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) w W. (następca w/w (...)); od 1.07.1991r. przedsiębiorstwo to przekształciło się w spółkę z o.o.). Od dnia 04.08.1991r. do dnia 3.05.1992r. ubezpieczony kontynuował to zatrudnienie w Spółce z o.o. (...), gdzie także wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

W okresie od 28.04.1977r. do 31.07.1980r., wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jeździł na samochodach ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, marki TATRA, KAMAZ, STAR typu wywrotka, cementowóz oraz wykonywał pracę operatora sprzętu ciężkiego typu żuraw samochodowy, dźwig, betoniarka.

W okresie od 20.08.1980r. do 03.08.1991r. i od 4.08.1991r. do 3.05.1992r. wnioskodawca pracował także jako kierowca samochodów ciężarowych w/w marek, a także jako kierowca samochodów wysokotonażowych w transporcie paliw niebezpiecznych, następnie wykonywał pracę jako operator żurawia samojezdnego i ponownie jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony. Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego jest ujęte w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., w Dziale VIII – pt. „W transporcie i łączności” punkt 2, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych (...)

dowód: akta ZUS, akta osobowe wnioskodawcy , zeznania świadków: T. J., Z. M., T. P., H. W. (2)

Wnioskodawca w okresie od 01.11.1992 r. do 10.11.1995 r. był zatrudniony na stanowisku pracownika brygady załadunkowo/wyładunkowej jako kierowca samochodu ciężarowego marki KAMAZ - wywrotka oraz operatora dźwigu samojezdnego POLAN w Fabryce (...) w W.. W powyższym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace zaliczane do prac wykonywanych w warunkach szczególnych ujęte w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r., w Dziale VIII – pt. „W transporcie i łączności” punkt 2.

dowód: akta ZUS, akta osobowe wnioskodawcy z tytułu zatrudnienia w Fabryce (...) w W.

Następnie ubezpieczony z dniem 14.11.1995r. podjął zatrudnienie w Zakładzie (...) sp. z o.o. w W. jako operator sprzętu budowlano-montażowego, zaś od dnia 26.06.2007r. do dnia 2.07.2011r. jako kierowca -operator sprzętu budowlano-montażowego (okres ten jako bezsporny organ rentowy uznał za pracę w warunkach szczególnych do dnia 31.12.1998r. w oparciu o świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 21.09.2011r.

Od dnia 3.07.2011r. wnioskodawca pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy; jego łączny okres składkowy to ponad 39 lat.

dowód: akta ZUS

Bezsporne jest między stronami, że wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania uprawnień emerytalnych w zakresie wymaganego wieku emerytalnego, ogólnego stażu ubezpieczeniowego oraz faktu nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 17.07.2015r. wnioskodawca, złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, do którego dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, w którym wskazał, że świadectwa pracy znajdują się w aktach rentowych ZUS.

Decyzją z dnia 28.08.2015r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Takich okresów strona pozwana uwzględniła wnioskodawcy w wymiarze 3 lat, 1 miesiąca i 6 dni z tytułu zatrudnienia od 14.11.1995r. do 31.12.1998r. w Zakładzie Usług (...) Spółka z o.o. w W.

Nadto strona pozwana wskazała okresy, które nie zostały zaliczone do okresów pracy w szczególnych warunkach:

- od 28.04.1977r. do 31.07.1980r. oraz od 20.08.1980r. do 03.08.1991r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W.
- od 01.11.1992 r. do 10.11.1995 r. w Fabryce (...) w W.

z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

dowód: akta ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. - Dz.U. z 2015, poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku 60 lat dla mężczyzn, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn;
- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn

Powyzsza emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia, oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 ustawy). Natomiast wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43.). Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia, pracownik nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn
- ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W niniejszej sprawie spór między stronami koncentrował się na przesłance wykazania do dnia 01.01.1999r. przez wnioskodawcę 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych (spełnienie pozostałych warunków wymienionych w art. 184 w/w ustawy było bezsporne). Strona pozwana uznała wnioskodawcy jedynie 3 lata, 1 miesiąc i 6 dni okresów takiego zatrudnienia, kwestionując natomiast okresy zatrudnienia jako pracę w warunkach szczególnych od 28.04.1977r. do 31.07.1980r. i od 20.08.1980r. do 03.08.1991r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego i operatora sprzętu ciężkiego w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W. oraz od 01.11.1992 r. do 10.11.1995 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego i operatora sprzętu ciężkiego w Fabryce (...) w W. z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie podlega ograniczeniom dowodowym, co wynika wprost z art. 437 k.p.c., zatem każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, w tym zeznaniami świadków (por. wyroki SN z dnia 4.08.2009r., I UK 77/09, Lex nr 558288, z dnia 8.04.1999r., II UKN

69/98, OSNP 2000/11/439). Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków: T. J., Z. M., T. P. i H. W. (2), akt ZUS oraz akt osobowych wnioskodawcy na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych, w jakim okresie i w jakim charakterze.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, wnioskodawca w spornych okresach od 28.04.1977r. do 31.07.1980r., od 20.08.1980r. do 03.08.1991r., 4.08.1991r. do 3.05.1992r. oraz od 01.11.1992r. do 10.11.1995r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego i operatora sprzętu ciężkiego tym samym wykonywał pracę w warunkach szczególnych, bowiem powyższe stanowiska są ujęte w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r., w Dziale VIII – pt. „W transporcie i łączności” punkt 2, tj. **prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych (...)**. Zatem powyższe okresy zatrudnienia należało wnioskodawcy zaliczyć do okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, od których zależą uprawnienia emerytalne.

Przekładając powyższe rozważania na okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że staż pracy w szczególnych warunkach M. W. winien być ustalony z uwzględnieniem zakwestionowanych przez organ rentowy okresów zatrudnienia, tj. od 28.04.1977r. do 31.07.1980r., od 20.08.1980r. do 03.08.1991r., 4.08.1991r. do 3.05.1992r. oraz od 01.11.1992r. do 10.11.1995r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz operatora sprzętu ciężkiego. Skutkiem tego należy uznać, że wnioskodawca wraz z okresami uwzględnionymi przez stronę pozwaną do okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych udowodnił na dzień 01.01.1999r. ponad 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, co oznacza, że spełnił wszystkie warunki do uzyskania świadczenia emerytalnego.

Mając powyższe na względzie Sąd na mocy art. 477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej z dnia 28.08.2015 r., w ten sposób że przyznał wnioskodawcy M. W. prawo do emerytury, poczynając od dnia 23.07.2015 r.